

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
TAMARA ČAPETA
prednesené 1. decembra 2022¹

Vec C-626/21

Funke Sp. z o.o.
za účasti:

Landespolizeidirektion Wien

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2001/95/ES – Všeobecná bezpečnosť výrobkov – Systém Európskej únie na rýchlu výmenu informácií (RAPEX) o nebezpečných nepotravinových výrobkoch – Vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2019/417 – Usmernenia RAPEX – Nariadenie (ES) č. 765/2008 – Dohľad nad trhom – Smernica 2013/29/EÚ – Uvádzanie pyrotechnických výrobkov na trh – Právo hospodárskeho subjektu na doplnenie oznámenia do systému RAPEX – Článok 34 ZFEÚ – Voľný pohyb tovaru – Opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenie“

I. Úvod

1. Obeh tovaru uľahčovaný vnútorným trhom znamená, že nebezpečné výrobky sa môžu jednoducho dostať k spotrebiteľom vo viacerých členských štátoch. S cieľom reagovať na takéto situácie Európska únia vytvorila systém RAPEX,² ktorý je jej verziou „troch obláčikov vysielaných dymovými signálmi“³.
2. Možno zhrnúť, že v rámci systému RAPEX členský štát, ktorý zistí, že na jeho trh bol uvedený nebezpečný výrobok, oznámi túto skutočnosť iným členským štátom prostredníctvom Európskej komisie. Prejednávaná vec sa týka tohto systému, konkrétnejšie práv hospodárskych subjektov zasiahnuť do tohto systému, ak je predmetom takéhoto oznámenia tovar, s ktorým obchodujú.
3. Tovarom, o ktorý ide v prejednáwanej veci, sú delobuchy, konkrétne petardy spôsobujúce hluk, ktoré do Európskej únie z Číny dováža Funke Sp. z o.o., ktorá je navrhovateľkou vo veci samej. Predávali ich rôzni predajcovia vo viacerých členských štátoch vrátane Rakúska.

¹ Jazyk prednesu: angličtina.

² Skratka RAPEX znamená „systém Európskej únie na rýchlu výmenu informácií“. Jeho vlastnosti sa budú podrobnejšie vysvetľovať nižšie (pozri body 24 až 37 nižšie).

³ Doporodí Američania používali dymové signály na odovzdávanie informácií na veľké vzdialenosti. Tri obláčiky znamenali, že odosielateľovi signálu hrozí nejaké nebezpečenstvo.

II. Skutkový stav vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

4. Prejednávaná vec vychádza z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko).

5. Z tohto návrhu vyplýva, že v rámci dohľadu nad trhom prostredníctvom Landespolizeidirektion Wien (Regionálne policajné riaditeľstvo Viedeň, Rakúsko, ďalej len „LPD“) podľa uplatniteľného rakúskeho práva⁴ sa u jedného predajcu pyrotechnických výrobkov zistilo, že určité druhy petárd, ktoré mal tento predajca na sklade, neboli pre používateľov pri manipulácii s nimi bezpečné. LPD správnym rozhodnutím uložilo predajcovi zákaz predaja týchto výrobkov a nariadilo ich stiahnutie z trhu (ďalej len „správne opatrenia adresované predajcovi“).

6. LPD ako orgán dohľadu nad trhom, ktorý je v Rakúsku príslušný pre daný druh tovaru, následne začalo postup oznamovania do systému RAPEX. Prostredníctvom vnútroštátneho kontaktného miesta RAPEX predložilo tri samostatné oznámenia (ďalej len „oznámenia do systému RAPEX“). Komisia po overení postúpila tieto oznámenia členským štátom.

7. Spoločnosť Funke Sp. z o.o. (ďalej len „Funke“) so sídlom v Poľsku je dovozcom petárd, ktorých sa oznámenia do systému RAPEX týkajú.

8. Funke sa domnievala, že výrobky podliehajúce správnym opatreniam adresovaným predajcovi nie sú v týchto oznámeniach odoslaných prostredníctvom systému RAPEX náležite opísané. Listom z 30. apríla 2020 teda Funke podala na LPD žiadosti o doplnenie oznámení do systému RAPEX, a to doplnením čísel šarží dotknutých výrobkov. Ako vysvetlila na pojednávaní pred Súdny dvorom, týmto v skutočnosti požadovala, aby sa uviedol rok výroby (2017) dotknutých petárd.⁵ Funke okrem toho žiadala o nahliadnutie do spisu týkajúceho sa postupu oznamovania do systému RAPEX, najmä na klasifikáciu rizika výrobkov zahrnutých do týchto oznámení.

9. LPD 29. júna 2020 zamietlo žiadosti spoločnosti Funke ako neprípustné z dôvodu, že Funke sa nepovažovala za účastníka konania. Funke podala sťažnosť.

10. Ako sa vysvetľuje v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, Verwaltungsgericht Wien (Správny súd Viedeň, Rakúsko) nároky spoločnosti Funke zamietol. Podľa uvedeného súdu nie sú oznámenia do systému RAPEX správnymi rozhodnutiami, ale faktickými úkonmi (jednoduchými správnymi úkonmi). Podľa rakúskeho práva môže proti rozhodnutiu správneho orgánu z dôvodu nezákonnosti podať sťažnosť na správny súd len ten, kto tvrdí, že rozhodnutím boli porušené jeho práva. Daný súd však konštatoval, že hospodárskym subjektom, ako je Funke, sa v rakúskom právnom poriadku nepriznáva právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX ani nahliadnutie do spisu. Tento súd takisto konštatoval, že príslušné právne predpisy Únie neponúkajú žiadne indície v prospech predpokladu týchto práv, respektíve postavenia spoločnosti Funke ako účastníka konania v postupe oznamovania do systému RAPEX.

⁴ Bundesgesetz, mit dem polizeiliche Bestimmungen betreffend pyrotechnische Gegenstände und Sätze sowie das Böllerschießen erlassen werden [spolkový zákon, ktorým sa stanovujú policajné ustanovenia o pyrotechnických výrobkoch a látkach a strelbe z kanóna (Pyrotechnikgesetz 2010 – PyroTG 2010)].

⁵ Funke vo svojich písomných pripomienkach navyše tvrdila, že LPD takisto malo v rámci svojej povinnosti vyplniť pole opisu výrobku a obalu zahrnúť do oznámení do systému RAPEX aj vonkajší obal Peng 1 a Peng 2 týkajúci sa výrobkov, ako aj to, že LPD nevezalo do úvahy skutočnosť, že presné označenie výrobku alebo druhu výrobku je „generátor zvuku“.

11. Odvolanie, ktoré Funke podala proti rozsudku na Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko), bolo postúpené na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd), ktorý v prejednávanej veci podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

12. Vnútroštátny súd sa pýta, či z príslušných právnych predpisov Únie týkajúcich sa systému RAPEX priamo vyplýva právo hospodárskeho subjektu na podanie žiadosti o doplnenie oznámenia do systému RAPEX a primeraná súdna ochrana pred nepriaznivými účinkami plynúcimi z oznámenia do systému RAPEX. Tento súd vysvetľuje, že podľa jeho názoru hospodárskemu subjektu neprináleží žiadne právo na podanie žiadosti o doplnenie oznámenia do systému RAPEX, ktoré je podľa jeho názoru neúplné, ale postup oznamovania do systému RAPEX sa vedie výlučne medzi Komisiou a orgánmi členských štátov bez toho, aby hospodárskym subjektom pritom prináležali vlastné práva.

13. Ak by však takéto právo existovalo, vnútroštátny súd chce vedieť, ktorý orgán zodpovedá za odpoveď na žiadosť hospodárskeho subjektu o doplnenie oznámenia do systému RAPEX. Zastáva názor, že niektoré ustanovenia práva Únie poukazujú na to, že na rozhodnutie o takýchto žiadostiach je príslušný orgán členského štátu (keďže tento orgán zodpovedá za oznámené informácie), zatiaľ čo iné hovoria v prospech príslušnosti Komisie (keďže Komisia overuje správnosť a úplnosť oznámení do systému RAPEX).

14. Vnútroštátny súd sa ďalej pýta, či by sa správne opatrenia adresované predajcovi (a nie spoločnosti Funke ako dovozcovi) mali považovať za východisko postupu oznamovania do systému RAPEX. Ak sa tieto dva postupy vnímajú ako jeden, právo konať proti oznámeniu by sa mohlo uznať vo vzťahu k predajcovi. Tým by sa stále nepriznalo žiadne právo dovozcovi, ako je Funke, ktorý nebol adresátom pôvodného správneho rozhodnutia. Vnútroštátny súd má pochybnosti, či je takáto súdna ochrana podľa práva Únie dostatočná.

15. Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie vo veci samej a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Má sa

- smernica 2001/95/ES Európskeho parlamentu a Rady z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov [Ú. v. ES L 11, 2002, s. 4; Mim. vyd. 15/006, s. 447], zmenená nariadením [Európskeho parlamentu a Rady] (ES) č. 765/2008 [z 9. júla 2008 (Ú. v. EÚ L 218, 2008, s. 30)] a nariadením [Európskeho parlamentu a Rady] (ES) č. 596/2009 [z 18. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 188, 2009, s. 14)], najmä jej článok 12 a príloha II,
  - nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 [Ú. v. EÚ L 218, 2008, s. 30], najmä jeho články 20 a 22, ako aj
  - vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/417 z 8. novembra 2018, ktorým sa stanovujú usmernenia pre riadenie systému Európskej únie na rýchlu výmenu informácií (RAPEX) vytvoreného podľa článku 12 smernice 2001/95/ES o všeobecnej bezpečnosti výrobkov a jeho systému oznamovania [Ú. v. EÚ L 73, 2019, s. 121], vykladať v tom zmysle, že
1. z týchto ustanovení priamo vyplýva právo hospodárskeho subjektu na doplnenie oznámenia prostredníctvom systému RAPEX?

2. na rozhodnutie o takejto žiadosti je príslušná [Komisia]?
alebo
3. na rozhodnutie o takejto žiadosti je príslušný orgán jednotlivého členského štátu?
(v prípade kladnej odpovede na tretiu otázku)
4. (vnútroštátna) súdna ochrana je voči takémuto rozhodnutiu dostatočná, ak sa [voči] (povinnému) opatreniu, ktoré daný orgán prijal, neposkytne každému hospodárskemu subjektu, ale len tomu, ktorý je dotknutý (povinným) opatrením?“
16. Písomné pripomienky Súdnemu dvoru predložili Funke, rakúska vláda a Komisia. Dňa 21. septembra 2022 sa konalo pojednávanie, na ktorom títo účastníci konania predniesli ústne pripomienky.

III. Relevantné právne predpisy

17. Vnútroštátny súd žiada o výklad nasledujúcich právnych predpisov Únie týkajúcich sa systému RAPEX, ktoré budem súhrnne označovať ako „právne predpisy Únie relevantné pre systém RAPEX“:

smernica 2001/95 (ďalej len „smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov“);⁶

nariadenie č. 765/2008 (ďalej len „nariadenie o dohľade nad trhom“)⁷ a

vykonávacie rozhodnutie 2019/417 (ďalej len „usmernenia RAPEX“)⁸.

18. Tieto predpisy sa stali uplatniteľnými na petardy, ktorých sa týka prejednávacia vec, na základe smernice 2013/29/EÚ o pyrotechnických výrobkoch⁹.

19. Ako preukáže moja analýza, v prejednávanej veci sú relevantné aj ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu tovaru.

IV. Analýza

20. Prejudiciálne otázky položené v prejednávanej veci vyplývajú z osobitostí rakúskeho správneho práva. Ako na pojednávaní vysvetlila rakúska vláda, odpoveď na žiadosť osoby podanú správnomu orgánu sa považuje za „správny akt“, ak daná osoba mala určité právo vo vzťahu k tomuto orgánu. V takom prípade má táto osoba aj právo napadnúť rozhodnutie, ktorým správny orgán odpovedal na jej žiadosť, na správnom súde. Ak naopak danej osobe takéto právo nepatrilo, odpoveď správneho orgánu sa nepovažuje za správny akt a súd ju nemôže preskúmať.

⁶ Existuje legislatívny návrh, ktorým sa má táto smernica nahradiť. Pozri ďalej poznámku pod čiarou 18 nižšie.

⁷ Toto nariadenie bolo podstatne zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1020 z 20. júna 2019 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 169, 2019, s. 1). Pozri ďalej poznámku pod čiarou 19 nižšie.

⁸ Pozri ďalej poznámku pod čiarou 20 nižšie.

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 12. júna 2013 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania pyrotechnických výrobkov na trhu (Ú. v. EÚ L 178, 2013, s. 27).

21. Prvou otázkou sa teda vnútroštátny súd v podstate pýta, či podľa uplatniteľných právnych predpisov Únie hospodársky subjekt, ako je Funke, má právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX ako účastník daného postupu. Druhou a treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či je orgánom zodpovedným za presnosť informácií orgán členského štátu alebo Komisia. Ak sa bude konštatovať, že hospodársky subjekt má právo požiadať orgán členského štátu o doplnenie oznámenia do systému RAPEX, odmietnutie zváženia žiadosti spoločnosti Funke o doplnenie oznámení do systému RAPEX zo strany LPD bude preskúmateľné rakúskymi správnymi súdmi.

22. Štvrtá prejudiciálna otázka je menej jasná. Vzhľadom na to, že postup oznamovania do systému RAPEX sa v prejednávanej veci začal správnymi opatreniami adresovanými predajcovi, vnútroštátny súd sa zrejme domnieva, že právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX by mohlo prislúchať predajcovi, ale nie spoločnosti Funke. Zaujímá ho však, či by takáto súdna ochrana bola podľa práva Únie dostatočná, alebo či by sa mal prístup k súdom poskytnúť aj iným zainteresovaným hospodárskym subjektom vrátane dovozcov. Aby som túto otázku zodpovedala spôsobom, ktorý môže byť pre vnútroštátny súd užitočný,¹⁰ budem k nej pristupovať tak, akoby jej predmetom bolo, či právo Únie vyžaduje, aby členské štáty poskytli prístup k súdom zainteresovaným hospodárskym subjektom, ako je Funke, na účely napadnutia oznámenia do systému RAPEX.¹¹

23. V tejto veci sa od Súdneho dvora prvýkrát žiada výklad ustanovení práva Únie týkajúcich sa systému RAPEX. Najprv preto uvediem niekoľko predbežných poznámok k systému RAPEX a k spôsobu, akým funguje postup oznamovania do tohto systému (časť A). Potom odpoviem na druhú a tretiu položenú otázku tak, že vysvetlím, že podľa právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX nesie zodpovednosť za presnosť informácií v oznámeniach do systému RAPEX orgán členského štátu (časť B). Tieto právne predpisy však nerátajú s tým, že by boli hospodárske subjekty účastníkmi postupu oznamovania do systému RAPEX. Podľa môjho názoru sa preto právo hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX nemôže zakladať na právnych predpisoch Únie relevantných pre systém RAPEX (časť C). To neznamena, že hospodársky subjekt sa v situácii, aká vznikla aj v prejednávanej veci, podľa práva Únie ponecháva bez akýchkoľvek opravných prostriedkov proti neúplnému oznámeniu. Budem argumentovať, že neúplné oznámenie do systému RAPEX môže z pohľadu hospodárskeho subjektu predstavovať prekážku obchodu na vnútornom trhu. Z tohto dôvodu možno právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX vyvodiť z ustanovení Zmluvy, ktoré sa týkajú voľného pohybu tovaru (časť D). Napokon sa budem zaoberať dôsledkami, ktoré z tohto záveru vyplývajú pre vnútroštátny súd (časť E).

¹⁰ Na pojednávaní vznikla diskusia v súvislosti s možným významom článku 18 smernice o všeobecnej bezpečnosti a článku 21 nariadenia o dohľade nad trhom, ktoré sa oba týkajú štátnych opatrení obmedzujúcich uvádzanie výrobkov na trh. Vo vzťahu k týmto opatreniam sa v uvedených ustanoveniach stanovuje právo na vypočutie a primerané opravné prostriedky. Rakúska vláda však na pojednávaní vysvetlila, že podľa rakúskeho práva by predajca dotknutý týmito opatreniami nemal vo vzťahu k oznámeniam do systému RAPEX žiadne práva. Aj keby teda široký výklad článku 18 smernice o všeobecnej bezpečnosti a článku 21 nariadenia o dohľade nad trhom bol možný a umožnil by, aby sa vzťahovali aj na dovozcu, ktorý nebol adresátom opatrení, nebolo by to relevantné pre otázku vznikajúcu v prejednávanej veci, ktorou je, či má dovozca, ako je Funke, nejaké práva, pokiaľ ide o napadnutie oznámenia do systému RAPEX.

¹¹ Podľa ustálenej judikatúry treba pamätať na to, že v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, zavedeného článkom 267 ZFEÚ, prináleží Súdny dvor poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť prejednávaný spor. Z tohto pohľadu nemusí byť nutné len to, aby Súdny dvor preformuloval otázky, ktoré sú mu položené, ale aj to, aby vzal do úvahy ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával. Pozri napríklad rozsudky z 15. júla 2021, *Ministrstvo za obrambo* (C-742/19, EU:C:2021:597, bod 31), a z 24. februára 2022, *Eulex Kosovo* (C-283/20, EU:C:2022:126, bod 33).

A. RAPEX a postup oznamovania

24. Vo všeobecnosti možno povedať, že RAPEX, ako vyplýva z jeho názvu, je systém vytvorený právom Únie na rýchlu výmenu informácií medzi členskými štátmi¹² a Komisiou, pokiaľ ide o nebezpečné nepotravinové výrobky.¹³ Pôvod má v sérii rozhodnutí Rady prijímaných od 80. rokov 20. storočia.¹⁴ Tento systém sa potom začlenil do smernice 92/59/ES o všeobecnej bezpečnosti výrobkov [*neoficiálny preklad*],¹⁵ ktorá bola predchodkyňou smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov.

25. Počet oznámení odoslaných prostredníctvom systému RAPEX sa v priebehu rokov postupne zvyšuje.¹⁶ V roku 2021 sa jeho prostredníctvom rozoslalo 2 142 oznámení a 4 965 dodatočných oznámení.¹⁷

26. Ako už bolo uvedené, k právnym predpisom Únie relevantným pre systém RAPEX v súčasnosti patrí smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov,¹⁸ nariadenie o dohľade nad trhom¹⁹ a usmernenia RAPEX.²⁰ Všetky tieto akty vychádzajú z článku 114 ZFEÚ.

¹² Do systému RAPEX sú zapojené aj štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (Island, Lichtenštajnsko a Nórsko). Prístup k systému RAPEX okrem toho majú aj tretie krajiny a medzinárodné organizácie, a to podľa príslušných medzinárodných dohôd uzavretých s Európskou úniou. Pozri článok 12 ods. 4 smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov.

¹³ Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 26. januára 2017, GGP Italy/Komisia (T-474/15, EU:T:2017:36, bod 12).

¹⁴ Pozri rozhodnutie Rady 84/133/EHS z 2. marca 1984, ktorým sa zavádza systém Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií o nebezpečenstvách vznikajúcich z používania spotrebiteľských výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 70, 1984, s. 16); rozhodnutie Rady 89/45/EHS z 21. decembra 1988 o systéme Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií o nebezpečenstvách vznikajúcich z používania spotrebiteľských výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 17, 1989, s. 51); rozhodnutie Rady 90/352/EHS z 29. júna 1990, ktorým sa mení rozhodnutie 89/45/EHS o systéme Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií o nebezpečenstvách vznikajúcich z používania spotrebiteľských výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 173, 1990, s. 49). Pozri ďalej napríklad FALKE, J.: *The Community System for the Rapid Exchange of Information on Dangers Arising from the Use of Consumer Products*. In: MICKLITZ, H.-W., ROETHE, T., WEATHERILL, S. (eds.): *Federalism and Responsibility: A Study on Product Safety Law and Practice in the European Community*. London: Graham & Trotman, 1994, s. 215 – 232; HOWELLS, G., WILHELMSSON, T.: *EC Consumer Law*. Oxford: Ashgate, 1997, s. 75 – 79.

¹⁵ Smernica Rady z 29. júna 1992 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 228, 1992, s. 24). Pozri najmä pätnásť odôvodnenie, článok 8 a prílohu k tejto smernici („Podrobné postupy uplatňovania systému Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií podľa článku 8“ [*neoficiálny preklad*]).

¹⁶ Pozri Európska komisia, Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov [COM(2021) 342 final], 30. júna 2021, oddiely 2.4 a 3.

¹⁷ Pozri Európska komisia: *Safety Gate 2021 results: Modelling cooperation for health and safety of consumers in the European Union*. 2022, dostupné na adrese: <https://ec.europa.eu/safety-gate/>, s. 9 a 13.

¹⁸ Existuje legislatívny návrh, ktorým sa má nahradiť smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov. Pozri Európska komisia, návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 a zrušuje smernica Rady 87/357/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95 [COM(2021) 346 final], 30. júna 2021. Hoci by sa týmto návrhom zmenil názov RAPEX na Safety Gate (pozri navrhované odôvodnenie 50), systém by si zachoval rovnaké vlastnosti ako RAPEX (pozri dôvodovú správu, oddiel 5, s. 16).

¹⁹ Nariadenie o dohľade nad trhom bolo podstatne zmenené nariadením 2019/1020, ktoré je súčasťou balíka návrhov o výrobkoch Komisie {oznámenie Komisie, Balík návrhov o výrobkoch: posilnenie dôvery v jednotný trh [COM(2017) 787 final], 19. decembra 2017}. Nariadenie 2019/1020 predovšetkým nahrádza články 15 až 29 nariadenia o dohľade nad trhom (pozri jeho odôvodnenie 7 a článok 39 ods. 1 bod 4). Podľa článku 44 nariadenia 2019/1020 sa však uplatňuje od 16. júla 2021. Ako teda uviedla rakúska vláda, nie je na prejednávanej veci uplatniteľné *ratione temporis*. Ako na pojednávaní uviedli rakúska vláda a Komisia, v každom prípade na účely prejednávanej veci nezavádza podstatné zmeny.

²⁰ Tieto, v poradi už tretie takéto usmernenia, vydané Komisiou, nadväzujú po prvé na rozhodnutie Komisie 2004/418/ES z 29. apríla 2004, ktoré ustanovuje usmernenia pre riadenie systému Spoločenstva pre rýchlu výmenu informácií (RAPEX) a pre oznámenia predkladané v súlade s článkom 11 smernice 2001/95 (Ú. v. EÚ L 151, 2004, s. 83; Mím. vyd. 15/008, s. 386), a po druhé na rozhodnutie Komisie 2010/15/EÚ zo 16. decembra 2009, ktorým sa stanovujú usmernenia pre riadenie systému Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií (RAPEX) vytvoreného podľa článku 12 a pre riadenie oznamovacieho postupu vytvoreného podľa článku 11 smernice 2001/95 (smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov) (Ú. v. EÚ L 22, 2010, s. 1). Tieto usmernenia sú podľa odôvodnenia 28 smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov nezáväzná.

27. Cieľom systému RAPEX je v zásade výmena informácií medzi členskými štátmi a Komisiou v situáciách, ktoré si vyžadujú rýchly zásah na trhu v súvislosti s (nepotravinovým) výrobkom.²¹ Jeho účelom je predchádzať nehodám tým, že na potenciálne nebezpečné výrobky sa upozornia orgány presadzovania práva v iných členských štátoch.²² Systém RAPEX zohráva dôležitú úlohu v oblasti bezpečnosti výrobkov, a najmä predchádza dodávke a obmedzuje dodávku nebezpečných výrobkov predstavujúcich vážne riziko pre zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov, čím pomáha zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.²³

28. Samotný systém RAPEX pozostáva z viacerých prvkov vrátane právneho rámca, ktorý upravuje prevádzku systému (teda smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov a usmernení RAPEX); online aplikácie RAPEX, ktorá členským štátom a Komisii umožňuje rýchlu výmenu informácií; vnútroštátnych kontaktných miest RAPEX zodpovedných za prevádzku systému RAPEX v členských štátoch a webového sídla RAPEX,²⁴ ktoré poskytuje zhrnutia oznámení do systému RAPEX a týždenné aktualizácie pre širokú verejnosť.²⁵

29. Systém RAPEX funguje v týchto troch fázach.²⁶ Prvou je fáza oznamovania, počas ktorej príslušné orgány členského štátu vytvoria oznámenie, ktoré sa potom prostredníctvom vnútroštátneho kontaktného miesta RAPEX zašle Komisii. Druhou je fáza validácie a uverejnenia, počas ktorej Komisia všetky oznámenia skontroluje, aby zaistila, že sú správne a úplné, a potom ich uverejní na webovom sídle [na internetovej stránke systému – *neoficiálny preklad*] RAPEX a navyše ich postúpi členským štátom. Treťou je fáza následných opatrení, počas ktorej členské štáty po prijatí oznámenia do systému RAPEX preskúmajú poskytnuté informácie a prijímajú vhodné opatrenia, ktoré takisto oznámia Komisii.²⁷

30. Podľa článku 12 smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov a článku 22 nariadenia o dohľade nad trhom sú členské štáty povinné zaslať Komisii oznámenie do systému RAPEX, ak sú splnené nasledujúce štyri podmienky.²⁸ Po prvé *výrobok* patrí do pôsobnosti smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov alebo nariadenia o dohľade nad trhom. Po druhé je výrobok *predmetom opatrení*, ktorými sa predchádza jeho možnému uvedeniu na trh alebo používaniu, alebo sa obmedzuje jeho možné uvedenie na trh alebo používanie, alebo ktorými sa stanovujú osobitné podmienky jeho možného uvedenia na trh alebo používania, pričom ich možno vykonať buď na podnet hospodárskeho subjektu (dobrovoľné opatrenia), alebo na základe príkazu príslušných orgánov členského štátu (povinné opatrenia), ako sa stalo v prejednávanej veci.²⁹ Po

²¹ Pozri v tejto súvislosti smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, odôvodnenie 27 a prílohu, časť II bod 2; nariadenie o dohľade nad trhom, odôvodnenie 30; usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.5.1 písm. a).

²² Pozri HOWELLS, G., WILHELMSSON, T.: c. d., s. 78; pozri poznámku pod čiarou 14 vyššie.

²³ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, odôvodnenie 4; usmernenia RAPEX, odôvodnenia 12 a 13; prílohu, časť II bod 1.1.

²⁴ Toto webové sídlo s názvom Safety Gate: systém EÚ na rýchlu výmenu informácií o nebezpečných nepotravinových výrobkoch je dostupné na adrese: <https://ec.europa.eu/safety-gate/>.

²⁵ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 1.2.

²⁶ Pozri napríklad oznámenie Komisie s názvom Modrá príručka na vykonávanie právnych predpisov EÚ týkajúcich sa výrobkov 2022 (Ú. v. EÚ C 247, 2022, s. 1), oddiel 7.6.4.

²⁷ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4 a 4.

²⁸ Oznámenia do systému RAPEX sú teda podľa práva Únie povinné v prípade „oznámení podľa článku 12“ a „oznámení podľa článku 22“. Prejednávaná vec sa týka takéhoto povinného oznámenia (na základe článku 22 nariadenia o dohľade nad trhom). Existujú aj ďalšie druhy oznámení (pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.1), ktoré nie sú predmetom prejednávanej veci.

²⁹ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, článok 12 ods. 1 a 2; usmernenia RAPEX, prílohu, časť I bod 4.1.

tretie výrobok predstavuje *vážne riziko* pre zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov alebo v prípade nariadenia o dohľade nad trhom pre iné relevantné verejné záujmy. Po štvrté vážne riziko presahuje hranice územia oznamujúceho členského štátu, takže má *cezhraničné účinky*.³⁰

31. Konkrétnejšie je v súvislosti s postupom oznamovania do systému RAPEX možné rozlíšiť viaceré aspekty, čo je relevantné na účely prejednávanej veci. Po prvé, keď príslušné orgány členského štátu v kontexte dohľadu nad trhom narazia na výrobok predstavujúci vážne riziko vyžadujúce rýchly zásah, musí sa zabezpečiť spätné prevzatie tohto výrobku, jeho stiahnutie z trhu alebo zákaz jeho prístupnosti na trhu.³¹

32. Po druhé, ak členský štát prijme alebo zamýšľa prijať takéto opatrenie, musí posúdiť, či dôvody, ktoré boli podnetom opatrenia, alebo účinky tohto opatrenia presahujú hranice jeho územia.³² Členský štát musí takisto posúdiť, či výrobok predstavuje vážne riziko, čo znamená, že predtým, ako sa členský štát rozhodne predložiť oznámenie do systému RAPEX, musí vykonať hodnotenie rizika.³³

33. Po tretie, ak sú splnené podmienky oznamovania do systému RAPEX, členský štát musí Komisii „bezodkladne“ zaslať oznámenie.³⁴ Oznamujúci členský štát poskytne všetky dostupné údaje, a to predovšetkým vrátane informácií umožňujúcich identifikáciu výrobku.³⁵ Oznámenie do systému RAPEX vytvorené príslušnými orgánmi členského štátu³⁶ sa predloží prostredníctvom štandardného formulára oznámenia, ktorý sa stanovuje v usmerneniach RAPEX.³⁷ Každý členský štát je povinný zriadiť jednotné kontaktné miesto RAPEX, ktoré prevádzkuje systém RAPEX na vnútroštátnej úrovni.³⁸ Vnútroštátne kontaktné miesto RAPEX kontroluje a validuje úplnosť informácií prijatých od príslušných orgánov pred odoslaním oznámenia do systému RAPEX Komisii.³⁹

34. V tejto súvislosti majú oznámenia do systému RAPEX obsahovať viaceré druhy údajov vrátane informácií umožňujúcich identifikáciu oznámeného výrobku. Podstatou uvedeného je, že „podrobná a presná identifikácia výrobku je najdôležitejším prvkom pre dohľad nad trhom a presadzovanie práva, pretože vnútroštátnym orgánom umožňuje identifikovať oznámený výrobok, odlíšiť ho od iných výrobkov rovnakého alebo podobného druhu alebo kategórie dostupných na trhu a nájsť tento výrobok na trhu a vykonať alebo dohodnúť vhodné

³⁰ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, článok 12 ods. 1 a 2 a prílohu II, bod 2; usmernenia RAPEX, prílohu, časť I body 3 až 6; časť II bod 2.1. Keď sú splnené uvedené podmienky a existujú ďalšie závažné okolnosti (napríklad výrobok predstavuje riziko ohrozenia života), oznámenie sa klasifikuje ako oznámenie vyžadujúce núdzové opatrenia, takže lehoty sa ešte skráti. Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.1.1.

³¹ Pozri nariadenie o dohľade nad trhom, článok 20.

³² Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, článok 12; nariadenie o dohľade nad trhom, článok 22; pozri tiež usmernenia RAPEX, prílohu, časť I bod 6.1, kde sa uvádza, že „vnútroštátne orgány sa vyzývajú, aby kritérium cezhraničných účinkov vykladali v dostatočne širokom zmysle“.

³³ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, článok 12; nariadenie o dohľade nad trhom, článok 22; pozri tiež usmernenia RAPEX, prílohu, časť I body 5.1 a 5.3, kde sa uvádza, že v časti III dodatku 6 sa stanovuje metóda hodnotenia rizika, ktorú môžu členské štáty v tejto súvislosti použiť, a že na uľahčenie hodnotenia rizika je k dispozícii konkrétny nástroj (usmernenia k hodnoteniu rizika alebo „RAG“), ako aj bod 5.4, kde sa uvádza, že hodnotenie rizika má vykonávať alebo kontrolovať príslušný orgán členského štátu, ktorý okrem iného prijal vhodné opatrenia.

³⁴ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, článok 12 ods. 1; nariadenie o dohľade nad trhom, článok 22 ods. 1. Členské štáty musia oznámenie do systému RAPEX poslať do 10 dní po prijatí príslušných opatrení (a v prípade núdzových oznámení do troch dní), a ak sa oznámenie poslalo pred rozhodnutím prijať opatrenia, opatrenia musia potvrdiť do 45 dní po predložení oznámenia. Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, prílohu II, bod 4; usmernenia RAPEX, prílohu, časť III dodatok 4.

³⁵ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, prílohu II, bod 3; usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.2.1.

³⁶ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4.1 a 3.4.1.1.

³⁷ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, prílohu II, bod 3; usmernenia RAPEX, prílohu, časť III dodatok 1.

³⁸ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 5.1.

³⁹ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4.2 a 5.1.2 písm. e).

opatrenia“⁴⁰. Ako sa zdôrazňuje v usmerneniach RAPEX, na tento účel by oznámenia mali byť úplné v najväčšej možnej miere a všetky polia vo vzore [časti vo formulári – *neoficiálny preklad*] oznámenia by sa mali vyplniť požadovanými údajmi. Ak tieto údaje nie sú v čase predloženia oznámenia dostupné, malo by sa to jasne uviesť a vysvetliť, a keď budú informácie dostupné, oznamujúci členský štát musí oznámenie aktualizovať.⁴¹ Podľa vzoru oznámenia stanoveného v usmerneniach RAPEX sú niektoré informácie o výrobku – vrátane typu/čísla modelu, čísla šarže/čiarového kódu a opisu výrobku a obalu – označené ako povinné údaje, čo znamená, že v zásade sa musia vyplniť.⁴²

35. Podľa smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov sú za poskytnuté informácie zodpovedné členské štáty.⁴³ Z toho dôvodu sa v usmerneniach RAPEX vyžaduje toto: „Oznamujúci členský štát a zodpovedný vnútroštátny orgán zabezpečia, aby údaje poskytnuté prostredníctvom aplikácie RAPEX boli presné a predišlo sa tak zámene s podobnými výrobkami rovnakej kategórie alebo rovnakého druhu dostupnými na trhu EÚ.“⁴⁴

36. Po štvrté je Komisia v rámci postupu oznamovania do systému RAPEX v podstate „hlavným centrom“⁴⁵ alebo „distribútorom správ“⁴⁶ medzi členskými štátmi. Musí „čo najskôr“ overiť všetky oznámenia do systému RAPEX, aby zaistila, že sú správne a úplné, a potom ich odosiela ostatným členským štátom.⁴⁷ Pokiaľ ide o úplnosť, osobitná pozornosť sa venuje častiam oznámenia do systému RAPEX, ktoré sa týkajú identifikácie výrobku.⁴⁸ Komisia takisto uverejňuje zhrnutia oznámení do systému RAPEX na internetovej stránke systému RAPEX, aby informovala verejnosť o výrobkoch predstavujúcich vážne riziko.⁴⁹ Usmernenia RAPEX však uvádzajú, že zo žiadneho opatrenia, ktoré Komisia vykoná, napríklad z validácie a distribúcie oznámení do systému RAPEX a ich uverejnenia na internetovej stránke systému RAPEX, nemá vyplývať prevzatie zodpovednosti za odoslané informácie, ktorú naďalej nesie oznamujúci členský štát.⁵⁰

37. Napokon po prijatí oznámenia do systému RAPEX ostatné členské štáty musia zabezpečiť primerané nadväzujúce opatrenia.⁵¹ Majú preskúmať informácie poskytnuté v oznámení do systému RAPEX a prijať vhodné opatrenia s cieľom zistiť, či bol výrobok uvedený na trh na ich území, posúdiť, aké preventívne alebo reštriktívne opatrenia by sa mali vykonať, podľa potreby vykonať dodatočné hodnotenie rizika a skúšky a zhromaždiť akékoľvek dodatočné informácie,

⁴⁰ Usmernenia RAPEX, príloha, časť II bod 3.2.1 písm. a).

⁴¹ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.2.2.

⁴² Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť III dodatok 1.

⁴³ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, prílohu II, bod 10.

⁴⁴ Usmernenia RAPEX, príloha, časť II bod 3.2.4.

⁴⁵ FALKE, J.: c. d., s. 220; pozri poznámku pod čiarou 14 vyššie.

⁴⁶ HOWELLS, G., WILHELMSSON, T.: c. d., s. 79; pozri poznámku pod čiarou 14 vyššie.

⁴⁷ Smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, príloha II, bod 5; usmernenia RAPEX, príloha, časť II bod 3.4.3. Komisia je v zásade povinná validovať a distribuovať všetky oznámenia do systému RAPEX do piatich dní po prijatí (a pri oznámeniach vyžadujúcich núdzové opatrenia do troch dní). Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť III dodatok 5.

⁴⁸ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.4.3.2.

⁴⁹ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.4.5.1. Zo všeobecného sprístupnenia informácií existujú výnimky a oznamujúce členské štáty môžu požiadať o zachovanie dôvernosti oznámení. Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4.5.2 až 3.4.5.5.

⁵⁰ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.2.4.

⁵¹ Pozri smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, prílohu II, bod 6; usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 4.1.

ktoré môžu mať význam pre iné členské štáty (napr. informácie o distribučných kanáloch výrobu).⁵² Členské štáty potom Komisii oznámia svoje zistenia a opatrenia, ktoré sú výsledkom týchto činností, v podobe dodatočných oznámení.⁵³

38. Prejudiciálnymi otázkami položenými v prejednávanej veci sa budem zaoberať v uvedených súvislostiach.

B. Zodpovednosť za presnosť informácií v oznámeniach do systému RAPEX

39. Podľa právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX oznamujúci členský štát zodpovedá za informácie poskytnuté v oznámení do systému RAPEX a zabezpečuje ich presnosť (pozri body 33 až 36 vyššie).

40. Zároveň podľa bodu 5 prílohy II k smernici o všeobecnej bezpečnosti výrobkov nesie istú zodpovednosť Komisia, ktorá musí „čo najskôr“ overiť všetky oznámenia do systému RAPEX, aby zaistila, že sú správne a úplné (pozri bod 36 vyššie). Ako však uviedli rakúska vláda a Komisia, je zrejmé, že vo všeobecnosti ide o formálnu kontrolu, ktorá nenahrádza primárnu zodpovednosť oznamujúceho členského štátu za zabezpečenie úplnosti oznámenia do systému RAPEX.⁵⁴

41. Oznamujúci členský štát naďalej zodpovedá za oznámené údaje, pokiaľ oznámenie do systému RAPEX týkajúce sa určitých výrobkov zostáva v systéme, a musí Komisiu informovať o každej situácii, ktorá si vyžaduje zmeny oznámenia do systému RAPEX.⁵⁵ Keďže plnú zodpovednosť za informácie odoslané prostredníctvom systému RAPEX má oznamujúci členský štát, k akémukoľvek trvalému alebo dočasnému stiahnutiu oznámenia do systému RAPEX môže navyše dôjsť len na žiadosť tohto členského štátu.⁵⁶

42. Z uvedeného vyplýva, že normotvorca Únie zamýšľal preniesť primárnu zodpovednosť za presnosť informácií oznámených prostredníctvom systému RAPEX vrátane zodpovednosti za úplnosť informácií o dotknutom výrobku na oznamujúci členský štát. Preto navrhujem, aby Súdny dvor na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku odpovedal v tomto zmysle.

⁵² Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4.6.1 a 3.4.6.2.

⁵³ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 4.2. Dodatočné oznámenia sú predmetom podobného postupu ako v prípade pôvodných oznámení do systému RAPEX. Dodatočné oznámenie napríklad vytvára príslušný vnútroštátny orgán, vnútroštátne kontaktné miesto RAPEX ho pred odoslaním Komisii kontroluje a validuje a Komisia všetky dodatočné oznámenia overuje pred ich odoslaním členským štátom, aby zaistila, že sú správne a úplné. Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 4.2.4 a 4.4.

⁵⁴ Zdá sa, že judikatúra toto stanovisko do istej miery podporuje. Pozri v tejto súvislosti rozsudok zo 4. júla 1989, *Francesconi a i./Komisia* (326/86 a 66/88, EU:C:1989:282, najmä body 10 až 12 a 23), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Lenz v spojených veciach *Francesconi a i./Komisia* (326/86 a 66/88, EU:C:1989:211, body 7, 21, 22 a 25). Súdny dvor v uvedenom rozsudku zamietol žalobu o náhradu škody založenú na údajnom opomenutí Komisie spočívajúcom v nesprístupnení informácií o falšovanom víne a uviedol, že podľa prvých právnych predpisov Únie zavádzajúcich systém RAPEX (pozri poznámku pod čiarou 14 vyššie) môžu o prijatí súrnych opatrení s cieľom predísť uvedeniu výrobku na trh z dôvodu vážneho a bezprostredného rizika, ktoré výrobok predstavuje pre zdravie alebo bezpečnosť spotrebiteľov, rozhodnúť členské štáty a že Komisia takéto informácie odovzdáva ďalej. Vyskytli sa aj veci týkajúce sa žaloby o náhradu škody proti Európskej únii v súvislosti s podobným systémom rýchleho varovania Únie pre potraviny a krmivá (RASFF), čo v danom kontexte potvrdzuje, že za presnosť poskytnutých informácií nesú zodpovednosť oznamujúce členské štáty, nie Komisia. Pozri v tejto súvislosti rozsudky z 10. marca 2004, *Malagutti-Vezinhet/Komisia* (T-177/02, EU:T:2004:72, body 43 až 67, najmä body 51 a 52) (zamietnutie žaloby žalobkyne, ktorej výrobky boli predmetom chybného oznámenia), a z 29. októbra 2009, *Bowland Dairy Products/Komisia* (T-212/06, EU:T:2009:419, body 34 až 46, najmä body 40 a 41) (zamietnutie žaloby založenej na údajnom odmietnutí Komisie rozoslať doplňujúce oznámenie).

⁵⁵ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.2.3.

⁵⁶ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II body 3.4.7.1.2 a 3.4.7.2.2.

C. Právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX podľa právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX

43. Ak za presnosť oznámených informácií zodpovedá oznamujúci členský štát, vzniká otázka, či zainteresovaným hospodárskym subjektom v rámci postupu oznamovania do systému RAPEX patrí právo podať príslušným orgánom členského štátu žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX.

44. Podľa tvrdení predložených spoločnosťou Funke možno toto právo vyvodiť z právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX. Rakúska vláda a Komisia nesúhlasia.

45. Je nesporné, že žiadne ustanovenie práva Únie týkajúce sa systému RAPEX takéto právo výslovne nestanovuje.

46. Podľa môjho názoru takéto právo na účasť v postupe oznamovania do systému RAPEX, ktoré by hospodárskemu subjektu umožnilo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX, z právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX vrátane predpisov, ktoré vnútroštátny súd uvádza vo svojich otázkach, nemožno vyvodiť.

47. Ako je zrejmé z právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX a ako uviedli rakúska vláda a Komisia, postup oznamovania do systému RAPEX je navrhnutý ako postup, do ktorého sú zapojené príslušné orgány členských štátov a Komisia. Smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (v článku 12) a nariadenie o dohľade nad trhom (v článku 22) ukladajú členskému štátu povinnosť bezodkladne informovať Komisiu prostredníctvom systému RAPEX, ak prijme alebo sa rozhodne prijať dobrovoľné alebo povinné opatrenia, ktorými sa predchádza uvedeniu výrobkov predstavujúcich vážne riziko na trh alebo sa obmedzuje ich uvedenie na trh, alebo ktorými sa stanovujú podmienky ich uvedenia na trh (pozri body 30 a 33 vyššie).

48. Hospodárske subjekty môžu odosielať informácie o výrobkoch predstavujúcich riziko prostredníctvom osobitného nástroja (portálu pre upozornenia obchodníkov o bezpečnosti výrobkov) na internetovej stránke systému RAPEX. Hodnotenia rizík vykonané hospodárskymi subjektmi však nie sú záväzné pre vnútroštátne orgány, ktoré vykonávajú vlastné hodnotenie rizika, a teda môžu dospieť k odlišnému záveru.⁵⁷ V tejto súvislosti sa v usmerneniach RAPEX jasne uvádza, že hospodárske subjekty sa priamo nezúčastňujú na predkladaní oznámení do systému RAPEX,⁵⁸ hoci môžu byť do istej miery zúčastnené nepriamo. Hospodárske subjekty majú povinnosť bezodkladne informovať príslušný orgán vo všetkých členských štátoch, v ktorých je výrobok sprístupnený na trhu, ak zistia, že predstavuje riziko. Oznámenie týchto informácií do systému RAPEX, na základe ktorého vzniká povinnosť všetkých členských štátov reagovať, sa však prenáša medzi členskými štátmi a Komisiou.

49. Preto sa mi zdá že právne predpisy Únie relevantné pre systém RAPEX, či už smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, nariadenie o dohľade nad trhom, alebo usmernenia RAPEX (či iné právne predpisy)⁵⁹, neboli navrhnuté s cieľom zaobchádzať s hospodárskymi subjektmi ako s účastníkmi, ktorým v rámci postupu oznamovania do systému RAPEX patria určité práva.

⁵⁷ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.3.1.

⁵⁸ Pozri usmernenia RAPEX, prílohu, časť II bod 3.3.1.

⁵⁹ Treba poznamenať, že tento záver by sa nezmenil ani na základe legislatívneho návrhu, ktorým sa má nahradiť smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, ani zmien nariadenia o dohľade nad trhom zavedených nariadením 2019/1020. Pozri poznámky pod čiarou 18 a 19 vyššie.

50. Podotýkam, že ako sa uvádza v odbornej literatúre, systémy Únie na výmenu informácií, v rámci ktorých príslušné právne predpisy dotknutým osobám výslovne priznávajú právo požadovať opravu informácií, naozaj existujú.⁶⁰ Napriek tomu sa domnievam, že systém RAPEX k nim v súčasnosti nepatrí.

51. Aby som teda odpovedala na prvú prejudiciálnu otázku, domnievam sa, že z právnych predpisov Únie relevantných pre systém RAPEX nie je možné vyvodiť právo hospodárskeho subjektu podať príslušným orgánom členského štátu žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX.

52. Zastávam však názor, že hospodárske subjekty, ktoré sú nepriaznivo dotknuté neúplným oznámením do systému RAPEX, nie sú v rámci právneho poriadku Únie ponechané bez právnej ochrany. Ich právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX vyplýva z ustanovení Zmluvy, ktoré členskými štátom zakazujú vytvárať neprimerané prekážky obchodu.

D. Právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX na základe Zmlúv

1. Neúplné oznámenie do systému RAPEX ako prekážka obchodu

53. Podľa môjho názoru neúplné oznámenie do systému RAPEX môže z hľadiska hospodárskeho subjektu, ako je Funke, predstavovať opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenie (ďalej len „opatrenie s rovnocenným účinkom“), ak bráni možnosti tohto hospodárskeho subjektu uvádzať na trhy iných členských štátov bezpečné výrobky, s ktorými tento subjekt obchoduje.

54. Voľný pohyb tovaru medzi členskými štátmi je základnou zásadou Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorá nachádza svoje vyjadrenie okrem iného v zákaze množstevných obmedzení dovozu (a vývozu) medzi členskými štátmi, ako aj všetkých opatrení s rovnocenným účinkom, stanovenom v článku 34 (a článku 35) ZFEÚ.⁶¹

55. Podľa ustálenej judikatúry majú články 34 a 35 ZFEÚ priamy účinok v tom zmysle, že hospodárskym subjektom vo vzťahu k členskými štátom priznávajú práva, ktorých sa možno domáhať v súdnom konaní.⁶²

56. Ak teda neúplné oznámenie do systému RAPEX možno charakterizovať ako opatrenie s rovnocenným účinkom, hospodársky subjekt, ako je Funke, by priamo zo Zmlúv vyvodzoval právo podať žiadosť, aby sa vo vzťahu k jeho obchodovaniu takéto opatrenie neuplatňovalo,

⁶⁰ Pozri v tejto súvislosti ELIANTONIO, M.: Information Exchange in European Administrative Law: A Threat to Effective Judicial Protection? In: *Maastricht Journal of European and Comparative Law*, roč. 23, 2016, s. 531, a špeciálne vydanie časopisu *European Public Law*, roč. 20, 2014, s. 65. Uvádzajú napríklad článok 43 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 381, 2006, s. 4) a článok 59 rozhodnutia Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 205, 2007, s. 63), ktoré stanovujú: „Každá osoba má právo podať na súd alebo orgán príslušný podľa vnútroštátneho práva ktoréhokoľvek členského štátu žalobu najmä o prístup, opravu, vymazanie alebo získanie informácií alebo o náhradu škody v súvislosti so zápisom, ktorý sa jej týka.“ Pozri tiež *Research Network on EU Administrative Law (ReNEUAL) Model Rules on EU Administrative Procedure*, článok VI-19 „Povinnosti aktualizácie, opravy alebo výmazu údajov“, 2014, dostupné na adrese: <http://renewal.eu>.

⁶¹ Pozri napríklad rozsudky z 1. júla 2014, Ålands Vindkraft (C-573/12, EU:C:2014:2037, bod 65), a z 18. júna 2019, Rakúsko/Nemecko (C-591/17, EU:C:2019:504, bod 119).

⁶² Vo vzťahu k článku 34 ZFEÚ pozri rozsudky z 22. marca 1977, Ianelli & Volpi (74/76, EU:C:1977:51, bod 13), a z 29. novembra 1978, Redmond (83/78, EU:C:1978:214, body 66 a 67). Druhý rozsudok takisto potvrdzuje priamy účinok článku 35 ZFEÚ. Pozri v tejto súvislosti tiež rozsudok z 3. marca 2011, Kakavetsos-Fragkopoulou (C-161/09, EU:C:2011:110, bod 22).

ktorého by sa mohol domáhať v súdnom konaní. Neúplné oznámenie do systému RAPEX môže stratiť povahu opatrenia s rovnocenným účinkom tým, že sa doplní. Právo podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX by teda hospodársky subjekt mohol vyvodzovať priamo zo Zmlúv.

57. Keď bola rakúskej vláde a Komisii na pojednávaní položená otázka v tejto súvislosti, zaujali stanovisko, že oznámenie do systému RAPEX nemožno kvalifikovať ako opatrenie s rovnocenným účinkom. Funke zastávala opačný názor a tvrdila, že práve oznámenia do systému RAPEX viedli k priamemu zásahu do jej práva predávať výrobky na trhoch iných členských štátov, ktoré jej ako hospodárskemu subjektu patrí. Funke v tejto súvislosti vysvetlila, že nemôže predávať výrobky, ktorých sa nenáležite dotkli oznámenia do systému RAPEX, a že uverejnenie na internetovej stránke systému RAPEX spotrebiteľov ovplyvňuje, aby tieto výrobky nekupovali.

58. Treba pripomenúť, že od vydania rozsudku vo veci Dassonville⁶³ z ustálenej judikatúry vyplýva, že zákaz opatrení s rovnocenným účinkom sa vzťahuje na každé opatrenie členských štátov, ktoré môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne tvoriť prekážku obchodu v rámci Únie.

59. V dôsledku toho sa za opatrenia s rovnocenným účinkom v zmysle článku 34 ZFEÚ majú považovať nielen opatrenia prijaté členským štátom, ktorých cieľom alebo účinkom je menej výhodné zaobchádzanie s výrobkami pochádzajúcimi z iných členských štátov, ale aj akékoľvek iné opatrenie, ktoré bráni v prístupe na trh určitého členského štátu výrobkom s pôvodom v inom členskom štáte.⁶⁴

60. Neúplné oznámenie do systému RAPEX môže brániť obchodu s bezpečnými výrobkami, na ktoré sa neodôvodnene vzťahuje. Práve preto sa v príslušných právnych predpisoch Únie vyžaduje, aby boli oznámené údaje čo najpresnejšie a najúplnejšie (pozri body 33 a 34 vyššie). Táto povinnosť uložená vnútroštátnym orgánom umožňuje orgánom iných členských štátov, ako aj hospodárskym subjektom a spotrebiteľom identifikovať výrobok, ktorý sa považuje za výrobok predstavujúci riziko, a odlíšiť ho od iných podobných výrobkov na trhu, aby sa predišlo prekážkam obchodu s bezpečnými výrobkami.

61. Ak sa uvedené uplatní na situáciu v prejednávanej veci, už len samotná možnosť, že v dôsledku neúplného oznámenia odoslaného rakúskymi orgánmi prostredníctvom systému RAPEX môže byť hospodársky subjekt v inom členskom štáte odrádzaný od dovozu výrobkov chybné zahrnutých do oznámení do systému RAPEX alebo od ich uvedenia na trh, podľa môjho názoru pre hospodársky subjekt, ako je Funke, predstavuje obmedzenie voľného pohybu tovaru.⁶⁵

62. Je pravda, že oznámenie do systému RAPEX nie je opatrením, o ktoré obvykle ide vo veciach týkajúcich sa článku 34 ZFEÚ. Súdny dvor sa zvyčajne zaoberá opatreniami prijatými dovážajúcim členským štátom. Vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci by takéto opatrenie prijali napríklad nemecké orgány, ktoré by po prijatí oznámení do systému RAPEX zakázali predaj všetkých petárd dovážaných spoločnosťou Funke na nemecký trh. Funke naozaj uviedla, že nemecké orgány prijali určité opatrenia, ale nevysvetlila podrobnosti.

⁶³ Pozri rozsudok z 11. júla 1974 (8/74, EU:C:1974:82, bod 5). Pozri tiež napríklad rozsudky z 10. februára 2009, Komisia/Taliansko (C-110/05, EU:C:2009:66, bod 33), a z 15. júla 2021, DocMorris (C-190/20, EU:C:2021:609, bod 34).

⁶⁴ Pozri napríklad rozsudky z 10. februára 2009, Komisia/Taliansko (C-110/05, EU:C:2009:66, bod 37), a z 18. júna 2019, Rakúsko/Nemecko (C-591/17, EU:C:2019:504, bod 121).

⁶⁵ Pozri napríklad rozsudky z 20. septembra 2007, Komisia/Holandsko (C-297/05, EU:C:2007:531, bod 53), a z 12. júla 2012, Fra.bo (C-171/11, EU:C:2012:453, bod 22).

63. Podľa môjho názoru sa príslušné hospodárske subjekty v Nemecku (napríklad predajcovia, s ktorými mala Funke obchodné vzťahy) aj bez akýchkoľvek opatrení prijatých nemeckými orgánmi (ako vo vyššie uvedenom príklade) môžu rozhodnúť, že nebudú jej výrobky dovážať do Nemecka jednoducho z dôvodu oznámení do systému RAPEX vydaných rakúskymi orgánmi. Rovnako sa vzhľadom na to, že sú oznámenia do systému RAPEX verejne dostupné na internetovej stránke systému RAPEX, môže istý počet spotrebiteľov rozhodnúť, že si výrobky dovážané spoločnosťou Funke a distribuované na trhoch rôznych členských štátov nekúpi, čo by zasa mohlo viesť k zníženiu dovozu.

64. Rakúska vláda a Komisia sa však domnievajú, že samotná možnosť, že dovoz môže byť dotknutý neúplným oznámením do systému RAPEX, je príliš vzdialená na to, aby ju bolo možné kvalifikovať ako opatrenie s rovnocenným účinkom.

65. V tejto súvislosti by som chcela pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej len samotná možnosť, že v dôsledku štátneho opatrenia (alebo činnosti) sa predá nižší počet výrobkov, postačuje na to, aby sa takéto opatrenie kvalifikovalo ako opatrenie s rovnocenným účinkom. Klasickým príkladom je vec Komisia/Írsko (Kampaň „Buy Irish“)⁶⁶, v ktorej Súdny dvor rozhodol, že marketingová kampaň, ktorú sponzorovala írsky vláda a ktorá občanov povzbudzovala, aby kupovali írsky tovar, bránila voľnému pohybu tovaru, keďže kampaň ovplyvňovala správanie obchodníkov a spotrebiteľov v danom členskom štáte, takže jej potenciálny účinok na dovoz bol porovnateľný s účinkom opatrení záväznej povahy. Vo veci AGM-COS.MET⁶⁷ sa navyše vyhlásenia úradníka pripísateľné členskému štátu, podľa ktorých boli určité výrobky nebezpečné a nezodpovedali požiadavkám uplatniteľných harmonizačných právnych predpisov Únie, považovali za vyhlásenia, ktoré môžu aspoň nepriamo a potenciálne brániť uvádzaniu výrobkov na trh, a teda predstavujú prekážku obchodu na účely článku 34 ZFEÚ.

66. Z uvedeného vyplýva, že neúplné oznámenie do systému RAPEX možno kvalifikovať ako opatrenie s rovnocenným účinkom.

2. Účinná súdna ochrana pred údajnými opatreniami s rovnocenným účinkom

67. Nie všetky prekážky obchodu sú zakázané. Sú povolené, ak existuje legitímny cieľ, ktorý prekážku odôvodňuje, a opatrenie nie je neprimerané vo vzťahu k tomuto cieľu.

68. Hoci ochrana zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov nepochybne je legitímnym cieľom, ktorý odôvodňuje oznámenia do systému RAPEX, nemusí nevyhnutne odôvodňovať neúplné oznámenia. Zatiaľ čo presné oznámenie do systému RAPEX predchádza ujme na zdraví a narušeniu bezpečnosti spotrebiteľov, nepresné oznámenie do systému RAPEX môže brániť uvedeniu na trh v prípade výrobkov, ktoré vážne riziko nepredstavujú. Podľa môjho názoru teda neúplné oznámenie do systému RAPEX môže predstavovať zakázané opatrenie s rovnocenným účinkom, ak v jeho dôsledku vzniká neprimeraná prekážka obchodu s bezpečnými výrobkami, ktoré boli chybné zahrnuté do oznámenia.

69. Vzhľadom na túto možnosť sa hospodárskemu subjektu musí umožniť prístup k súdu, ktorý má právomoc overiť, či je neúplné oznámenie do systému RAPEX odôvodnené.

⁶⁶ Pozri rozsudok z 24. novembra 1982 (249/81, EU:C:1982:402, najmä body 27 až 30).

⁶⁷ Pozri rozsudok zo 17. apríla 2007 (C-470/03, EU:C:2007:213, najmä body 56 až 60 a 65).

70. Zástupca rakúskeho kontaktného miesta RAPEX na pojednávaní vysvetlil, že rok výroby, ktorý podľa spoločnosti Funke v oznámeniach do systému RAPEX chýba, na predmetných výrobkoch nemožno nájsť. Preto ho nebolo možné uviesť v daných oznámeniach. Okrem toho tvrdil, že táto informácia z hľadiska hodnotenia úrovne rizika, ktoré dané petardy predstavujú, nie je relevantná. Chyba výrobku (v prejednáwanej veci príliš krátka zápalná šnúra) je podľa jeho názoru ukazovateľom nedostatočného monitorovania v krajine výroby, v dôsledku čoho sú takéto výrobky vo všeobecnosti nebezpečné bez ohľadu na rok výroby.

71. To naozaj môže byť pravda. Otázky tohto druhu sa však musia posudzovať a musí sa o nich rozhodovať na príslušných fórach v členských štátoch, ktoré nevyhnutne zahŕňajú súd s právomocou súdne preskúmať rozhodnutia vnútroštátnych správnych orgánov. Nemožno predpokladať, ako tvrdila Komisia, že členské štáty vždy odosielajú len presné a úplné informácie a že systém zavedený v rámci systému RAPEX to zaručuje.

72. Prístup k súdu s dostatočnou právomocou na rozhodnutie o údajných porušeníach práv hospodárskych subjektov založených na práve Únie je požiadavkou, ktorá vyplýva zo zásady účinnej súdnej ochrany, ktorá je v súčasnosti zakotvená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Je ústredným prvkom právneho štátu, ako sa chápe v právnom poriadku Únie.

73. Komisia však tvrdí, že žaloba, ktorá by hospodárskemu subjektu umožnila požiadať o doplnenie neúplného oznámenia do systému RAPEX, nie je na splnenie požiadavky účinnej súdnej ochrany nevyhnutná. Podľa názoru Komisie postačuje, že hospodársky subjekt poškodený nesprávnym oznámením do systému RAPEX môže proti oznamujúcemu členskému štátu podať žalobu o náhradu škody.

74. S tým nesúhlasím. Žaloba o náhradu škody podľa môjho názoru v tejto situácii nie je účinným prostriedkom nápravy v zmysle článku 47 Charty.⁶⁸

75. Po prvé, ako zdôraznila Funke, rozhodnutie súdu by pravdepodobne bolo vydané o niekoľko rokov neskôr. Dôležitejšie však je, že rozhodnutie o priznaní náhrady škody by nemalo žiadny priamy a konkrétny vplyv na predmetné chybné oznámenie do systému RAPEX. Inak povedané, neodstránila by sa ním neodôvodnená prekážka obchodu. Hospodársky subjekt by medzitým mohol ísť o svoje podnikanie. Keďže by sa navyše takáto žaloba o náhradu škody zakladala na údajnom porušení práva Únie zo strany členského štátu (zásada zodpovednosti štátu), zahŕňala by splnenie prísnych podmienok (konkrétne ide o existenciu dostatočne závažného porušenia normy práva Únie, ktorou sa jednotlivcom priznávajú práva, a priamej príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou)⁶⁹, čím by sa v skutočnosti zrejme znovu nastolila otázka priznaných práv.

⁶⁸ Pozri v tejto súvislosti návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott v spojených veciach *État luxembourgeois* (Právo na opravný prostriedok proti žiadostiam o informácie v oblasti daní) (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:516, bod 102), pričom zastávala názor, že incidenčný opravný prostriedok v rámci neskoršieho konania o zodpovednosti štátu nie je účinným prostriedkom nápravy v zmysle článku 47 Charty, keďže tento opravný prostriedok, s ktorým sú navyše spojené ďalšie podmienky, nemôže zabrániť porušeniu práv dotknutých žalobcov, ale nanajvýš kompenzovať vzniknutú ujmu, a že čisto sekundárne možnosti náhrady škody nepredstavujú účinný prostriedok nápravy. Je pravda, že Súdny dvor vo svojom rozsudku konštatoval, že v danej konkrétnej veci možnosť osoby domáhať sa, aby súd určil, že došlo k porušeniu práv, ktoré jej zaručuje právo Únie, a získať náhradu škody, ktorú jej toto porušenie spôsobilo, zabezpečuje splnenie požiadavky účinnej súdnej ochrany. Pozri rozsudok zo 6. októbra 2020, *État luxembourgeois* (Právo na opravný prostriedok proti žiadostiam o informácie v oblasti daní) (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 101). Zastávam však názor, že v prejednáwanej veci takýto prostriedok nápravy nie je účinný.

⁶⁹ Pozri napríklad rozsudky z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, bod 51), a z 28. júna 2022, *Komisia/Španielsko* (Porušenie práva Únie zákonodarcom) (C-278/20, EU:C:2022:503, bod 31).

76. Vzhľadom na skutočnosť, že priamy prístup k súdu s cieľom napadnúť opatrenie, ktoré údajne predstavuje neodôvodnenú prekážku obchodu vytvorenú členským štátom, sa nariaďuje v práve Únie, žalobu o náhradu škody nemožno v tejto súvislosti považovať za účinnú náhradu.

77. Na rozdiel od tvrdení predložených rakúskou vládou napokon uznanie práva hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX podľa môjho názoru nie je v rozpore s cieľom systému RAPEX zabezpečiť rýchlu výmenu informácií o nebezpečných nepotravinových výrobkoch medzi členskými štátmi a Komisiou.

78. Riešenie, ktoré navrhujem, hospodárskemu subjektu neposkytuje možnosť zúčastniť sa na postupe oznamovania do systému RAPEX v postavení účastníka ani zabrániť oznámeniu podaním žiadosti o jeho doplnenie. Iba sa ním uznáva právo na to, aby členské štáty neodôvodnene neobmedzovali obchodné činnosti hospodárskych subjektov, ktoré všetkým hospodárskym subjektom patrí na základe Zmlúv. Táto povinnosť je v právnych predpisoch týkajúcich sa systému RAPEX konkrétne vyjadrená prostredníctvom požiadavky, aby boli informácie posielané cez systém čo najpresnejšie a najúplnejšie. Zohľadnenie sťažnosti hospodárskeho subjektu týkajúcej sa neúplnosti odoslaných informácií môže viesť k rozhodnutiu príslušných orgánov doplniť oznámenie alebo k ich odmietnutiu doplnenia, ktoré musí mať racionálne vysvetlenie. Rozhodnutie doplniť oznámenie zostáva výsadou orgánov členského štátu.

79. Požiadavku, aby orgány zohľadnili žiadosť hospodárskeho subjektu o doplnenie oznámenia a odpovedali na ňu, nemožno považovať za nesúladnú s cieľmi systému RAPEX. Práve naopak sa mi zdá, že uznaním práva hospodárskych subjektov (*post festum*) podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX sa pravdepodobne zvýši účinnosť tohto systému. Prispelo by to k zabezpečeniu toho, aby sa identifikovali správne výrobky a mohli sa sledovať vo všetkých členských štátoch, ktoré potom môžu prijať vhodné opatrenia.

80. Na základe vyššie uvedených dôvodov teda zastávam názor, že právo hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX možno vyvodiť z ustanovení Zmluvy, ktoré členským štátom zakazujú vytvárať neodôvodnené prekážky obchodu. Hospodárskemu subjektu, ktorého žiadosť o doplnenie príslušný orgán zamietol, sa musí umožniť prístup k súdu, aby mohol dané zamietnutie napadnúť a tvrdiť, že neúplné oznámenie predstavuje neodôvodnenú prekážku obchodu. Najefektívnejším spôsobom, ako túto prekážku odstrániť, je doplnenie oznámenia.

E. Dôsledky

81. Zostáva ešte otázka, aké dôsledky má uznanie práva hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX na základe práva Únie pre vnútroštátny súd za okolností, o aké ide v prejednávanej veci.

82. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva s právom Únie vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, pričom zohľadnia vnútroštátne právo ako celok a uplatnia výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť práva Únie a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným týmto právom.⁷⁰

⁷⁰ Pozri napríklad rozsudky z 24. januára 2012, Dominguez (C-282/10, EU:C:2012:33, bod 27), a z 13. júla 2016, Pöpperl (C-187/15, EU:C:2016:550, bod 43).

83. Rakúska vláda v tejto súvislosti uviedla, že podľa rakúskeho správneho práva procesného v prípade, že má osoba na základe priamo uplatniteľného ustanovenia práva Únie právo požadovať od správneho orgánu určité konanie a dotknutý orgán jej žiadosti nevyhoví, je tento orgán povinný v uvedenej súvislosti prijať rozhodnutie. Z toho zrejme vyplýva, že uznaním práva hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX na základe Zmlúv by sa zmenilo posúdenie možných prostriedkov nápravy v rámci rakúskeho správneho práva procesného. Odmietnutie zváženia žiadosti spoločnosti Funke zo strany príslušného orgánu by sa teda mohlo považovať za správny akt, čo by zasa umožnilo jeho súdne preskúmanie podľa rakúskeho práva.

84. Za týchto okolností sa mi výklad v súlade s požiadavkami práva Únie zdá ako možný. V rámci rozdelenia úloh v prejudiciálnom konaní medzi vnútroštátne súdy a Súdny dvor toto určenie prislúcha vnútroštátnemu súdu.

V. Návrh

85. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko), takto:

Smernica 2001/95/ES Európskeho parlamentu a Rady z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, najmä jej článok 12 a príloha II, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93, najmä jeho články 20 a 22, a vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/417 z 8. novembra 2018, ktorým sa stanovujú usmernenia pre riadenie systému Európskej únie na rýchlú výmenu informácií (RAPEX) vytvoreného podľa článku 12 smernice 2001/95/ES o všeobecnej bezpečnosti výrobkov a jeho systému oznamovania,

sa majú vykladať v tom zmysle, že primárnu zodpovednosť za presnosť informácií posielaných prostredníctvom postupu oznamovania do systému RAPEX nesie oznamujúci členský štát, ale z týchto predpisov priamo nevyplýva právo hospodárskeho subjektu podať žiadosť o doplnenie oznámenia do systému RAPEX.

Takéto právo však možno vyvodíť zo zákazu opatrení s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenie, zakotveného v článku 34 ZFEÚ.

Členské štáty majú povinnosť poskytnúť súdnu ochranu všetkým hospodárskym subjektom, ktoré tvrdia, že neúplné oznámenie do systému RAPEX pre nich predstavuje neodôvodnenú prekážku obchodu.